

MUMS CEĻU DAUDZ, KAS GRŪTĀKI, TIE JAUNATNEI LAI PIEDER

Tev paliek astoņpadsmit. Sodiena ir skaista kā pati jaunība, un, pirmo reizi sperdams soli lielajā dzīvē, Tu jautā: kāda tu būsi, dzīve? Atbildēt Tev nevar neviens. Tev ir jāieklausās, kā Daugavas ūdeņi šalc jaunās spēkstacijas topošajos aizsprostos, kā rītos uz darbu spēkpilno strādnieku cilti sauc rūpnīcu sirēnas un ko stāsta sanošās vārpas kopu tīrumā par sauli un vēja nobrūnināto zemes kopēju saimi, par viņu sīkstumu un darba prieku. Ieklausies, un Tu dzirdēsi, ka viņi Tev atbild: dzīve būs tāda, kādu Tu to pratīsi veidot. Dzīve ir liela un tajā ir istā vieta arī Tev, bet, ja tu ap sevi uzcelsi savtīgu interešu zogu, ja Tu aizbāzīsi ausis un negribēsi klausīties dzīves pulsu, — tad par Tevi, par Tavu daļu ciņā izies viss lielais komunisma cēlāju Kolektīvs.

Tev nevajag lasīt pasakas, nevajag sapņot atvērtām acīm par to, kas Tu būsi. Ielūkojies mūsu ikdienā, un no turienes Tev pretī pasniegs simtiem roku tie, kam vakar palika astoņpadsmit un kas jau šodien var teikt: mēs zinām, mēs esam atraduši īsto ceļu, mēs darām darbu un saprotam tā nozīmi. Uzcelt pasaulē vistaisnīgāko iekārtu — tas ir darbs, kas prasa milzu spēku, ikdienas varonību no katra.

Mēs viņus pazīstam, šos ikdienas darba varoņus. Tepat līdzās mums viņu dzīvo simtiem un tūkstošiem. Nevar savīknēt vārdu aiz vārda un pateikt Tev: lūk, tie viņi ir, jo aiz katra no šiem vārdiem būtu jāpietiek vēl desmit un simti citu. Bet, ja rajonā jau visi pazīst kolhoza «1. Maijs» jauno traktoristu Gunāru Eki un zina par viņu, ka šis puisis ir iemācījies dāvanas no dabas ņemt, nevis gaidīt, tad ir skaidrs, ka, jo vairāk būs katrā rajonā, katrā kolhozā šādu Gunāru, jo tuvāk mūsu dzīvei pienāks lielais mērķis. Un viņu kļūst arvien vairāk. Ja vēl tikai pirms pāris gadiem Gunāru Eki vajadzēja minēt kā turpat vai vienīgo mehanizatoru — augstu kukurūzas ražu meistaru, tad tagad jau tikai kolhozā «1. Maijs» vien ar viņu vienā ierindā nostājušies arī Visvaldis Bērziņš un Jānis Zikovics. Arī Biržu kolhozā lopbarības bāzes galvenā atslēga — rušināmo kultūru kopšana nodota jaunā mehanizatoru Arvida Lazdas un Leona Pupeļa rokās. Viņi nepievilks. Lai nīkojas pavasaris; tas nekas, ka ar tādu neatlaidību lietūs mākoņi turējās virs kolhoza laukiem. Kukurūzas sējumi te jau ir reizes rušināti, arī biešu lauki tīri no nezālēm. Izaugs. Līdz rudenim izaugs bagāta raža, un, kura vārdu ierakstīs rajona rušināmkultūru audzētāju goda sarakstā, to tagad vēl neviens nepateiks.

Jaunas vadugunis iemirdzējušās arī to jauniešu pulkā, kuri uzņēmies un ar prieku veic grūto un atbildīgo lopkopju darbu. Mežgales kolhoza slaucējas Ainas Spēkas vārds pelnīti pieminēts jau desmitām reizēm, bet tagad, runājot par lopkopības entuziastiem, par pašreizējā darba veicējiem, nevar neminēt Ainas darba biedrenes māsas Ivanānes, Viesītes kolhoza jauno lopkopi Zentu Bērziņu un vēl daudzas citas.

Viņi ir visur — jaunu, neizpētītu ceļu gājēji, drosmīgie darba jaunrades bruņinieki un tajā pašā laikā šķietami vienkārši ļaudis. Viņus Tu sastapsi stāvam pie darbgalda, uz jaunceltņu sastatnēm, pavasarī kūpošajos tīrumos, lopkopības fermās. Tas ir īstais ceļš, un, ja Tu pajautātu viņiem: bet varbūt jūs maldāties? — tad saņemtu drošu atbildi: nē.

Bet ļaudis jau zina, ka Tu esi mūsējais, ka Tu esi tieši tāds, par kuru dzīve teic: viņš pieder man. Vai gan citādi Tu, aizvēris aiz sevis vidusskolas durvis, izvēlētos grūtuma un darba slavas pilno ceļu. Tu jau zini, ka ne Druvu padomju saimniecībā, ne kolhozā «Draudzība», ne citur kaut kur Tevi negaida kā ciemiņu. Tevi gaida kā savējo, kā zemes saimnieku, un tāds Tu turp arī brauc. Ne jau tāpēc, lai Tu iesaistītos ikdienā kā pelēkā sūnā un apcirptu spārnus savu drošu domu lidojumam. Nē. Tev ir jāizaug stipram kā mazam ozolam, Tev ir jāpiemet dzīvei arī savu sviestu sāls, lai tā nebūtu negaršīga. Un tad, kad Tu droši zināsi, ko vēlies, tad Tev ceļā nebūs nekādu šķēršļu, no kuriem Tu varētu nobīties un nogriezties sāpus.

Rīt ir Tava diena — Padomju jaunatnes diena. Tava jaunība ir skaista kā vasara, kā ziedu un saules mirdzuma pārpilnais jūnijs. Bet Tu neaizmirsti — tikai tā vasara ir laba, kura briedina rudenī dāsnus augļus. Tu neaizmirsti — nedrīkst pievilt, jo Tev tic kā jaunai dienai, jo dzīves krūtīs jāskan Tavai sirdij.

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĪETIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKAS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 17 (2712)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 23. jūnijā

Maksā
2 kap.

SAGATAVOSIM teicamas kvalitātes vitamīnsienu!

Mūsu atbilde partijai

Ar lielu interesi Kalna ciema kolhoza «Vienība» biedri iepazīsies ar PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumu lauku darbaļaudim. Valsts un visas tautas palīdzība lauksaimniecībai palīdzēs ātri pārvarēt šķēršļus un strauji kāpināt piena un gaļas ražošanu. Kolhoza ļaudis enerģiski cenšas visnotaļ attīstīt ražošanu. Pašlaik kolhoza produktīvajā ganāmpulkā 237 govīs. Līdz gada beigām to skaits palielināsies līdz 270. Slaucamo govju skaits pieaugs uz pirmieņu rēķina, kas atnesīsies līdz gada beigām. Gaņāmpulka atražošanai un papildināšanai saimniecībā pašlaik ir

53 teles. Daļa no tām, kā jau minējām, atnesīsies līdz gada beigām, bet pārējās nākamā gada sākumā.

Pašlaik saimniecības valde iepirkusi no kolhozniekiem ap 50 šā gada teliņu. Bullīšus uzbarosim gaļai, bet daļu gotiņu atstāsim ganāmpulka papildināšanai.

Esam uzsākuši masveidīgi ganību uzlabošanu un aploku ierīkošanu. Pašlaik lielāki vai mazāki aploki mūsu kolhozā ir pie piecām fermām apmēram 40 hektāru kopplatībā. Turpmāk tos vēl paplašināsim.

Samērā plašos apjomos uzsākta plāvu nosusināšana. Valējo grāvju tīkls ierīkots ap 50 hektāru platībā.

Seit izveidosim kultivētās ganības un plāvas.

Nopietni strādājam, lai varētu uzlabot augsnes mēslošanu, plašāk pielietot organisko mēslojumu. Pie desmit lopu novietnēm pievesta kūdra. Seit gatavojam kūtsmēslu kompostu. Pie Klauču ezera un vairākās citās vietās sagatavojam kūdras minerālmēslu maisījumu.

Sie un citi pasākumi palīdzēs kolhoza «Vienība» biedriem sekmīgi izpildīt PSKP CK marta Plēnuma nospraustos uzdevumus.

V. TĪMPA,
kolhoza «Vienība»
partijas pirmorganizācijas sekretārs

Plauj sienu, kopj ganības

Plaviņu paraugsaimniecība pēdējās dienās uzsākusi sienu plauju. Nopļauti 15 hektāri ilggadīgo zālāju, no tiem 5 hektāri jau saguboti. Vislabāk veicas plaušanā 4. brigādē, ko vada brigadieris b. Bērziņš. Plaviņu korespondentu punkts

Virsmēslo cukurbietes

Daugavas kolhozā visā kukurūzas sējplatībā veikta divreizēja ecēšana. Pašreiz to beidz vagot vienā virzienā.

Šinīs dienās 3. brigādē nobeigs cukurbiešu retināšanu 11 hektāru platībā. Seit uzsākta arī to virsmēslošana un otrreizējā starpdrūvu vagošana. Cukurbiešu retināšanu veic arī ar zirgiem.

Staburaga ciema korespondentu punkts

JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU
SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS
PĀRVALDES

P A V Ē L E

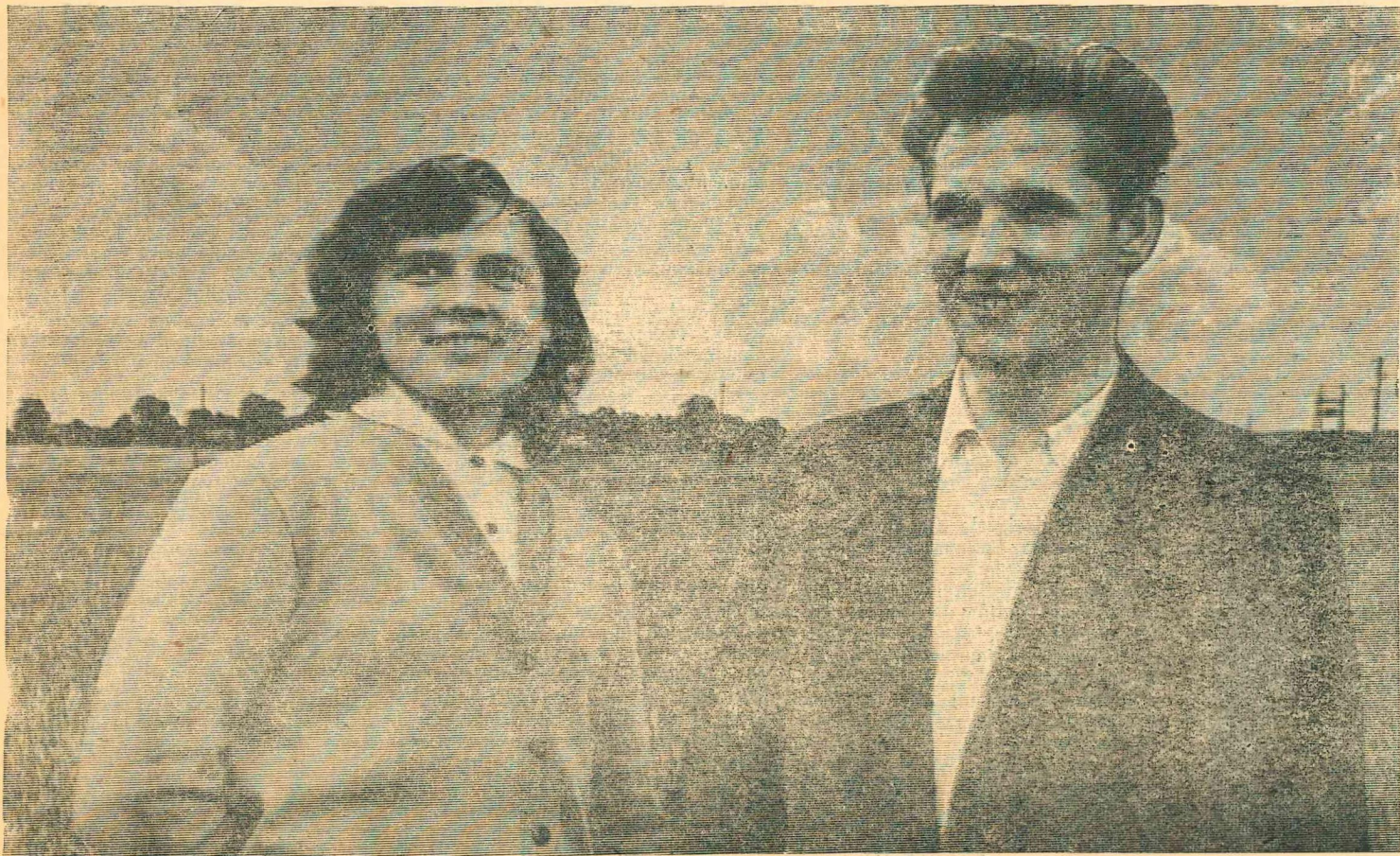
Rezumējot pavasara sējas noslēgumu mūsu teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes zonā, atzīmēju, ka vairāku saimniecību vadītāji, ražošanas komandieri šajā pavasarī parādījuši daudz labas iniciatīvas, novatorisma, prasmi vadīt un strādāt sarežģītos laika apstākļos.

Sēju visos kultūru veidos beiguši Atašienes padomju saimniecība, kolhozs «Ozols», sekmīgi pavasara sējas plānu izpildījis kolhozs «Leņina karogs».

Atašienes padomju saimniecības vadītāji — direktors b. Raģis, agronoms b. Dimiņš, galvenais inženieris b. Blūms, brigadieris bb. Katkovskis, Indāns ar lielu atbildības sajūtu vadīja sējas darbus. Saimniecības direktors b. Raģis kopā ar galveno inženieri b. Blūmu pārkonstruēja kukurūzas sējmašīnu SKGN-4, ceļot tās darba ekonomisko efektivitāti. Lielu pašreizējās parādījuši šīs saimniecības mehanizatori bb. Ervika, Smalcis, Veikšins.

PAR LABU DARBU izsaku pateicību, izsniedzot pārvaldes Goda rakstus, Atašienes padomju saimniecības direktoram b. Raģim, galvenajam agronomam b. Dimiņam, galvenajam inženierim b. Blūmam, brigadieriem bb. Katkovskim, Indānam, mehanizatoriem bb. Ervikam, Smalcam, kolhoza «Ozols» priekšsēdētājam b. Vilcānam, agronomam b. Juncānei, kolhoza «Leņina karogs» priekšsēdētājam b. Romanovam, agronomam b. Avotiņam.

E. UNGURS,
Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes priekšnieks

NO PĀRSKATA UN VĒĻESĀNU SAPULCEM

Stafeti saņems uzticama maiņa

Jaunās paaudzes komunistiskā audzināšana kļuvusi par Abei ciema kolhoza «Padomju Dzintene» partijas pirmorganizācijas darbības svarīgu sastāvdaļu. Par to bija liela un nopietna saruna arī nesen notikušajā pārskata un vēlēšanu sapulcē. Komunisti pareizi uzsvēra, ka izaudzēt bagātu ražu, iegūt daudz piena un gaļas dažkārt vieglāk un vienkāršāk nekā izaudzināt krietnu darba darītāju, istu komunisma cēlāju.

Jauno kolhoznieku audzināšanu komunisti neuzskata par kampaņu, par atsevišķu PSKP biedra lietu, kam uzdots šāds partijas uzdevums. Tas ir liels, mērķtiecīgs, kopīgs darbs, ko veic partijas pirmorganizācija, kolhoza valde, katrs komunistu atsevišķi.

Liela darba pieredze kolhoza mehāniķim komunistam Nikolajam Sasko. Savas zināšanas un pieredzi viņš nodod jaunajiem mehanizatoriem, ir labs to skolotājs un audzinātājs. Par istu sava aroda meistaru viņa vadībā kļuvis jaunais traktorists Pēteris Bokāns. Pēc sava darba biedra līdzinās komjaunietis Juris Krasovskis. Šodien labs piekabinātājs, bet tuvākā vai tālākā nākotnē krietns traktorists kļūs Jānis Krasovskis. Par lielisku druvi kuģa — kombaina kapteini pēc vidusskolas beigšanas kļuvis Aldis Erdlāns. Šogad viņš vairs nebūs iesācējs. Jaunajam kombainierim aiz muguras ražens darba gads. Ar lielu milestību savus pienākumus pilda traktorists Mārtiņš Enģevirs. Visi viņi mehanizatoru jaunā maiņa, jaunieši, kas dzimtā kolhoza tirumos saskatīja savu dzīves aicinājumu. Ar viņiem lepojas kolhoznieki, partijas pirmorganizācija, kas jaunatni audzina par nelokāmiem cīnītājiem.

Šodien arī pie kolhoza automašīnu stūres sēž jaunieši Uldis Striks un Ojārs Jasis, kas pēc aroda apgušanas nemitīgi pilnveido autovadītāja meistari.

Katru gadu kolhozā paceļas jaunas celtnes, notiek plaši saimniecības ēku, bet pēdējā laikā arī dzīvokļu remonts. Kolhoza būvbrigāde, ko vada komunisti Jānis Lācis, pelnīti ieguvusi visu kolhoznieku cieņu. Te strādā jaunais kolhoznieks Jānis Augškalns, kas pieredzējušā meistara vadībā ātri apgūst celtnieka aroda iemaņas. Krietns strādnieks ir jaunais laukkopis Viesturs Liepsalde.

Pēc vidusskolas beigšanas uz atpalikušu liellopu novietni aizgāja Skaidrite Balode un Daiga Enģevira. Abas neatlaidīgi strādā, lai Kalnstrautu novietnes brūnaļas kļūtu par ražīgām govīm.

Valde un partijas pirmorganizācija savukārt rūpējas, lai radītu visus priekšnoteikumus slaucēju darba uzlabošanai. Šeit notiek kuts pārbūve, viņu dzīvokļos izdarīts kapitāls remonts.

Un ne tikai darbā, bet arī kultūras dzīvē jaunieši droši pārņem savas rokās vadības un iniciatīvas stūri. Jaunā tautas nama vadītāja Aina Rijniece, kas arī šeit ieradusies pēc vidusskolas beigšanas, enerģiski organizē kultūras dzīves pasākumus.

Daudzus jaunos kolhozniekus brīvajos brīžos var sastapt dramatiskā pulciņa, deju kolektīva, ansambļa mēģinājumos. Kolhoza jaunieši prot krietni un skaisti pavadīt atpūtas stundas.

Jaunieši kolhozā ir liels spēks. Viņi droši pārņem no vecākās paaudzes komunisma celtniecības stafeti, lai aizvestu līdz galam.

Pārskata sapulcē komunisti ar gandarījumu atzīmēja, ka kopīgi veiktais darbs jaunās paaudzes audzināšanā devis pirmos zāļoksnējos asņus. Tomēr samierināties ar sasniegto nedrīkst. Vēl nepaveiktā daudz. Nopietni trūkumi masu politiskajā un ideoloģiskajā audzināšanā gan jaunatnes, gan visu kolhoznieku vidū. Daudzveidīgākai un idejiski dziļākai jāklūst lekciju propagandai, agitatoru dedzīgajam vārdam. Vēl arvien ir gadījumi, kad atsevišķi jaunieši un kolhoznieki nezina mēru pie alus glāzes un degvīna pudeles, nav izskauti darba disciplīnas un arteļa statūtu pārkāpumi, dažādas negatīvas parādības kolhoznieku dzīvē. Tas viss met ēnu uz panākumiem, uz sasniegto.

Šodien kolhoza komunisti — labs paraugs jaunatnei, kā cīnīties par dzīvās komunisma uzcelšanas Programmas īstenošanu. Viņiem jau ir daudz sekotāju. Mēs minējām jauniešus, varētu nosaukt arī daudz vecākas paaudzes kolhozniekus. Tas ir labi. Tomēr vēl ne visi kolhoznieki iet kopsoli, ne visi pietiekoši enerģiski cīnās par uzdevumiem, ko nospraudis PSKP CK marta Plēnums. Arī pirmorganizācijas rindās vēl tikai deviņi komunisti, bet jau tagad var teikt, ka kolhozā ir cilvēki, kas cienīgi saukties par Komunistiskās partijas biedriem. Tādi ir arī jauniešu vidū.

Komunisma zāļoksnējie asni jākopj. Lielais darbs, kas kolhozā veiksmīgi uzsākts, enerģiski jāturpina.

A. KALNIŅA,
partijas rajona komitejas instruktore

Pašu pelnīts—tas skan labi!

Attēlā: 5. klases audzēkņi kolhozā «Vārpa» ravē cukurbietes.
V. BEĻEVICA foto

Jēkabpils 1. vidusskola skolnieku vasaras nometni noorganizēja kolhozā «Vārpa». Kolhoza priekšsēdētājs b. Šeinovs pareizi izprata šo jauno, valstiski nozīmīgo un audzinošo pasākumu. Šinī pasākumā svarīgi bija noteikt skolnieku darba samaksas normas tādas, lai tās nenestu kolhozam zaudējumus un lai skolnieki, apzinīgi strādājot, divu nedēļu laikā varētu nopelnīt līdzekļus ekskursijai.

Kolhoza noteiktās skolnieku darba samaksas normas tāpēc atsevišķos gadījumos pārsniedza kolhoznieku samaksu.

Un rezultāti? Pirmie — labi. Desmit dienās 5.-a klase, strādājot caurmērā 18 cilvēkiem, izpelnījās 102 izstrādes dienas. Pārpalikums, atskaitot uzturam izlietos produktus, ir 71 rublis 14 kapeikas.

(TASS)

TĀLĒS TRAUC VILCIENI

Plaviņu dzelzceļa stacijas kolektīvs cīnās par komunistiskā darba kolektīva nosaukuma iegūšanu. Šo godpilno un atbildīgo vārdu jaunais Jāzeps Andija un Donāta Tilanova brigādes. Plaviņu dzelzceļnieki izcīnījuši jaunu darba uzvaru — izpildīti deviņu mēnešu izkraušanas plāns un pēc divām, trim dienām beigs pūsgada izkraušanas plāna izpildi.

Attēlā: komunistiskā darba brigādes locekle tehnikā kantoriste Lida Trokša reģistrē pienākušos preču vagonus.

D. ZELTIŅA foto

Uzdevums, kuram nav līdzīgu

Atkal un atkal smagas lietus lāses kapā zemi. Un šodien... arī lietus. Bet vai gan tas ir šķērslis.

Kolhoza «Viesīte» kantora virzienā gan pa vienam, gan divatā dodas jaunieši un jaunietes. Ģērbušies viņi lietussmētelos, dažiem rokās atvērti lietussargi. Lietus nav ietekmējis viņu garastāvokli, sapulce notiks. Iedegušajās sejās pavid smails, priecīgi mirdz acis. Acu spīdums līdzīgs V. I. Leņina zeltainajam atspulgam, kura profils katram uz krūtīm. Jaunieši steidzas uz komjauniešu sapulci, lai ne tikai novērtētu padarīto, bet arī iezīmētu nākotnes plānus, ar ko nodarbosies komjaunatne — titāniskais rītdienas cēlājs, kā atzīmēt Padomju jaunatnes nedēļu.

Neliela meitene gaišām, vijīgām matu cirtām, varbūt ne pēc vecuma dziļām rievām gaišajā pierē, plaši atvērtām acīm un laimīga smaids pēdām. Tā ir Vilma Ķerubiņa, kolhoza «Viesīte» komjau-

natnes komitejas sekretāre. Tik atbildīgā un godpilnā darbā Vilma tikai nedaudz nedējas, tāpēc nereti nākas apciemot partijas pirmorganizācijas sekretāru b. Meškovu. Cilvēks, kuram liela darba pieredze, daudz zināšanu, var ieteikt daudz interesanta komjauniešu darba plānā, pasākumu organizēšanā. Tāpēc Vilmai viss rūpīgi pārdomāts, apsvērts.

Šajā gadā kolhozā ievērojami palielinātas cukurbietu sējumu platības, kuras aizņem 150 hektārus. Uz desmitiem hektāru jau parādījušies pirmie gaišzaļie cukurbietu asni. Tie aug ātri, bet vēl ātrāk nezāles. Kavēties nedrīkst!

Vilma uztraucas. Viņas balss, pirmajā mirklī, liekas, kautru un dreboša, informējot, ka no 17. līdz 24. jūnijam Padomju jaunatnes nedēļa. Mūsu zemes jaunieši un jaunietes šīs dienas sagaida ar labām darba vēlmēm. Daugavpils pilsētas komjaunieši stājušies darba sardzē, izsludināta dekāde. «Bet kā mēs atsauksimies uz mūsu valsti, Daugavpils komjauniešu ierosmi. Varbūt arī stāsimies darba sardzē?» ar tikko samanašu smaidu teica Vilma. Zālē iestājās klusums. Komjaunieši saskatījās un pārdomāja. Iestājušos klusumu pārtrauca neliela auguma meitene zilā darba tērpā — kolhoza kasiere Arta Krūmiņa. Sārtums parādījās vaigos, viņa mazliet satraukta. «Normu — 0,2 hektārus — es jau izravēju.» Ļēni noteica Arta, «bet nelaidīšu garām izdevību pastrādāt kolektīvā, nepievilšu.» gluži nopietni un stingri noteica sasārtusi meitene. «Kur, cikos sapulcēšanās, es arī atnāksu.» atskanēja klusa balss no pēdējām rindām. Viņa ir pirmoreiz šīs organizācijas sapulcē, lielās strādnieku armijas sūtnē, uz kolhozu ar LĻKJS CK ceļazīmi atbraukusi Ludmila Tkačova.

«Es arī iešu,» teica Juris Mišņis, «zinu, nepārmetīsīt, ja atpalikšu no jums, man taču labāk veicas ar skrūvēm, atslēgām.» Un tā... darba sardzē.

—Pulcēšanās pie kolhoza kantora, kam būs tuvāk, ejiet tieši uz lauku. Sākums 17. pulksten 8, — tādiem vārdiem komjauniešu sapulci nobeidza Vilma.

Saule vēl nebija pakāpusies sevišķi augstu, bet jau soluma karstu dienu, tādu, kādu ne mazums bija šajā gadā. Tāpat kā uz sapulci jaunieši nāca no visām pusēm, tikai lietussmētelu un lietussargu nekur neredzēja. To vietā rokās bija darbarīki. Vilma kā vienmēr ieradās agrāk par vieniem un atkal ar smaidu sejā.

Grupa atālinājās no kolhoza kantora. Priekšgalā lieliem soļiem gāja maza meitene bieziem, vijīgiem matiem. No kaut kurienes atskanēja dziesmas «Par trauksmaino jaunību» melodija... Diena bija reti karsta. Neviena mākonīša debess zilgmē. Tveice. Grietas noiet ēnā, tuvāk pie ūdens. Tā pāiet diena, otra, trešā... Aiziet varēja, bet neaizgāja. Priekšā — likās, bezgalīgas gaišzaļo sējumu rindas, bet aiz muguras — nesenā sanāksme un dotais komjaunieša vārds.

Kolhoza «Viesīte» komjaunieši — tā ir neliela 19 miljonu komjauniešu armijas daļa. Šai jauniešu paaudzei nenācās ieņemt Ziemas pili, aizstāvēt Maskavu un Volgogradu. Bet tāpēc mēs varam doties kosmosa neizpētītajās tās, būt komunistiskā darba brigāžu locekļi. Mūsu priekšā viens uzdevums, kuram līdzīgu nav veikusi neviena cita paaudze — CELT KOMUNISMU! Mums atvērti kolhozu un padomju saimniecību lauku plašumi, fermu un ceļu durvis, mācību klases un auditorijas. Plašāku soli preti iecerētajam mērķim! Katram jārada, jācēnsas, jāizgudro, jāmeģinā!

V. KOŠEVEROVS,
LĻKJS CK instruktors Jēkabpils rajona kolhozu un padomju saimniecību pārvaldē

T. ASARIŅŠ,

Jēkabpils 1. vidusskolas mācību pārzinis ražošanas apmācībā

24. jūnijā— Padomju jaunatnes diena

24. jūnijā mūsu Dzintenes jaunieši un jaunietes piekto reizi svinēs savus svētkus — Padomju jaunatnes dienu.

VĻKJS Centrālās Komitejas lēmumā par Padomju jaunatnes dienas atzīmēšanu uzsvērts, ka šiem svētkiem katras komjaunatnes organizācijas dzīvē jāklūst par dienu, kad pārbauda sociālistisko saistību izpildi, rezumē komjaunatnes darbību periodā, kas pagājis kopš PSKP XXII kongresa un VĻKJS XIV kongresa.

Jaunie patrioti pašizliedzīgi strādā jaunapgūtājās zemēs, rada jaunas padomju saimniecības, būvē šahtas, domnas un martenkrāsnis, jaunus dzelzceļus, «komjaunatnes starmešas» vienības cīnās par ražošanas rezervju izmantošanu.

Lauku jaunieši, īstenodami partijas XXII kongresa un PSKP CK marta Plēnuma lēmumus, izvirzījuši sev uzdevumu iegūt augstas ražas un panākt jaunu lopkopības kāpinājumu.

Padomju jaunatnes dienā visā mūsu zemē notiks jauniešu mitiņi, gājieni, karnevāli un manifestācijas. Tiks rīkoti tematiski vakari un izlaisti mutvārdu žurnāli par tematiem «Komunisms ir visas pasaules jaunība un tas jāuzceļ jaunajiem», «Partija — mūsu ceļvedis», «Komjaunatne — mūsu varonīgās partijas lolojums» utt. Tūkstošiem jauniešu piedalīsies sporta sacensībās, mākslinieciskās pašdarbības koncertos un konkursos.

Vienkāršāk un kvalitatīvāk

To daudzo saimniecību skaitā, kas no Lauku tehnikas apvienības mašīnu sagādes kantora saņēma kukurūzus četrrindu kvadrātlīdzdu sējmašīnu SKGN-4, bija arī Atašienes padomju saimniecība. Jaunā sējmašīna, kas piekabīnāta traktoriem DT-14, DT-20, ātri iemantoja mehanizatoru atzinību. Septiņu stundu laikā ar to iespējams apsēt 6—7 hektāru lielu platību.

Atašienesiem radās doma, ka varētu vēl vairāk pazemināt darba pašizmaksu, ja aizstātu ar kaut kādu citu ierīci markēšanas stieples tinamo aparātu. Padomju saimniecības direktors b. Raģis un galvenais inženieris b. Blūms pabija Ludzā un Rēzeknē un iepazīnās ar turienes racionalizatoru mēģinājumiem vienkāršot sējmašīnas SKGN-4 darbu. Tā radās divi projekti.

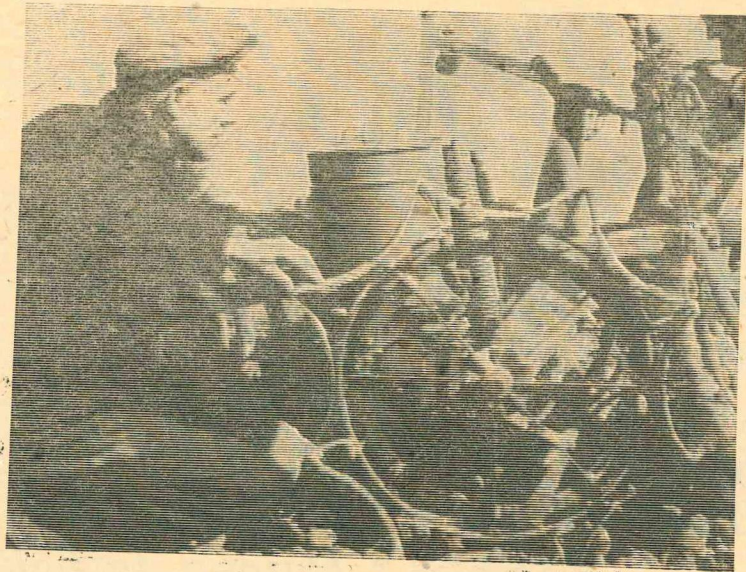
Sējmašīnā, kuru pārkonstrēja padomju saimniecības direktors b. Raģis kvadrātu veidošanai, vairs nepielieto markējamo auklu. Tās funkcijas aizstāj divi kopējošie riteni. Braucienā pa tīrumu riteni atzīmē vadziņas. Atgriežoties pretējā virzienā, sējmašīna iet pa jau atzīmēto sliedi un ar otro riteni veido jaunu vadziņu. Izsējas mehānisms darbojas uz sinhronizācijas pamata un veido programētos kvadrātus. Ar šo sējmašīnu mehanizators b. Ervīks jau apsējis 68 hektāru lielu kukurūzas tīrumu.

Otrā mašīna darbojas pēc tāda paša principa. To konstruējis padomju saimniecības galvenais inženieris b. Blūms. Sinhronizācija šeit elektriskā — uz selenoida spoles darbības pamata. Ar šo sējmašīnu, kas uzticēta mehanizatoram b. Smalčam, apsētas kukurbietes 32,5 hektāru un kukurūza 42,5 hektāru platībā.

Sējmašīnu pārkonstruēšana atbrīvoja citiem darbiem trīs cilvēkus, tādējādi iegūstot ievērojamu ekonomisko efektu.

K. VARLEJA teksts un
Z. MARTINSONA foto

Attēlā: pārkonstruētā kukurūzas sējmašīna SKGN-4 Atašienes padomju saimniecībā.

Čakli palīgi sējumu kopšanā

... V. Kolesņikova, A. Avena, P. Gorenko, Dz. Kirsone, R. Vizāne, I. Zeltiņš, Z. Siliņa, A. Sevko, V. Strelkovs, V. Ločmele, K. Rjabuhina, I. Igaune, J. Salmiņš... un vēl daudzi citi, kopskaitā vairāk nekā 70 skolnieku uzvārdi lasāmi uz cukurbiešu lauka vagu galos iespraustiem dēļiem Krustpils ciema kolhoza «Leņina karogs» ceturtajā brigādē. Un aiz šiem dēļiem stiepjas garas izravēto, izretināto cukurbiešu rindas. Katra skolnieka kopšanā nodotas vairākas cukurbiešu vagas apmēram 300—400 metru garumā katrā. Isāko vagu kopējiem to skaits lielāks, garāko — mazāks.

Gostiņu astoņgadīgās skolas audzēkņi ir uzcītīgi. Viņi 6 hektārus lielo cukurbiešu platību izravēja laikus, kā arī sējumiem deva slāpekļa virsmēslajumu.

Vairākas skolnieces, sekmīgi veikušas skolas normu, stājās uz vagas «kolhoznieku galā». Tā, piemēram, Austrā Stūrmane, Irēna Careva un Skaidrite Ostrovska gāja talkā posma ravētājām. Čakli strādāja arī šo skolnieču mātes — Irma Stūrmane, Fanija Āriņa un Franciska Ostrovska.

Z. Lipša posma 20 hektāru lielajā cukurbiešu laukā pirmreizējā ravēšana un retināšana nobeigta, un, protams, daudz paldies te arī skolniekiem. Un līdz ar skolēniem cukurbiešu laukā strādājot redzējām arī šīs skolas pedagogus V. Lusti, R. Lietavieti, E. Ņikiforovu u. c.

Šīs brigādes kolhoznieku bērni, Jēkabpils skolu jaunāko klašu skolnieki, savukārt 15 cilvēku lielās grupās apmēram 4 hektāru platībā devuši slāpekļa virsmēslajumu cukurbietēm un turpina šo darbu. Šo skolnieku grupu vadīja kolhoznieks Ivans Koreņikovs un viņa saimē redzam gan Staņislavu Šarkeli,

Mariju Gorečku, Andreju un Juri Jakovļevus, Juri Romanovu, Viktoriju Petkeviču, Dzintaru Gludīti, Leonidu Krivašonoku un vēl citus mazos, bet čaklos kolhoznieku palīgus.

30 un vairāk skolnieku ik dienas strādāja cukurbiešu laukos 2. brigādē no Jēkabpils astoņgadīgās skolas.

Cukurbiešu lauku pirmreizējai ravēšanai sekos otrreizējā ravēšana — pārbaude un arī šajā darbā, kā arī citos šogad krietnu darbu veikš apkārtnējo skolu skolnieki.

Var teikt, ka uzbrukumā nezaļēm plašā frontē izgājuši arī kolhoznieki. Ar savu mazo, bet sējumu kopšanai labi piemērotu traktoru «HTZ-7» tagad strādā arī traktorists Vasilis Vasiljevs, kuram nezaļu apkarošanā ar ķimikālijām jau divu gadu darbu pieredze. Vēl mēneša sākumā viņš ar traktoram piemontēto miglojamo aparātu «ONK-A» ieradās kolhoza trešās brigādes pupu un zirņu laukos un isā laikā apmigloja 9 hektāru pupu un 2,2 hektāri zirņu sējumu platību. Pēc tam mehanizators apmigloja 7 hektārus lielo pupu lauku kaimiņu 4 brigādē.

Sākusies izšķirēja cīņa pret nezaļēm arī kukurūzas tīrumos. Paprāvas platības jau apmiglota ar ķimikālijām, kas liks kalst nezaļēm un briest kukurūzas augiem. Aizvadītajā gadā mehanizators viens pats savā saimniecībā šādā veidā izravēja nezales visā 130 hektāru kukurūzas sējumu platībā un 24 hektāru platībā Variešu ciema kolhozā «Cīņa».

Stingri ievērojot ķimikāliju izmieglojamās devas un miglošanu veicot piemērotos laika apstākļos, rezultāti neizpaliks arī šogad.

Mūsu korespondentu punkts Krustpils ciemā

Izlietot saimnieciski katru kolhoza rubli

Lielie uzdevumi, kas veicami sabiedriskām saimniecībām to tālākā attīstībā un nostiprināšanā, izvirza arī kolhozu uzskaites darbiniekiem augstākas prasības nekā līdz šim.

Ja nav pareizas un savlaicīgas uzskaites, kolhoza valde nevar prasmīgi vadīt plašo daudznozaru saimniecību, panākt lauksaimniecības kultūru ražības, lopkopības produktivitātes tālāku kāpinājumu, darba ražīguma celšanu un sistemātisku pašizmaksas pazemināšanu.

Daudzi rajona kolhozi pēdējos gados ievērojami palielinājuši produkcijas ražošanu, bet tai samērā augsta pašizmaksa. Jāpanāk, lai produkciju kolhozs ražotu par vismazākām cenām un lai ikviens saimniecības nozare kļūtu ienesīga. To varēs panākt tikai tad, kad kolhoza valde un grāmatveži pārziņās labi visos sīkumos kolhoza ekonomiku, ievēros visur taupību, nepieļaus līdzekļu un izstrādes dienu pārtērīgu.

Lielum lielā daļā mūsu rajona kolhozu valdes maz un pavirši analizē saimnieciskās darbības rezultātus, kam par iemeslu ir arī uzskaites atpalicība.

Tikai tad, kad nākošā mēneša vidū vai vēlākais 25. datumā kolhoza grāmatvedis varēs ziņot valdei par iepriekšējos mēnešos izlietotiem līdzekļiem un darba patēriņu viena vai otra darba veikšanai, kolhoza val-

de varēs pieņemt konkrētus lēmumus, kas veicams saimnieciskās darbības uzlabošanai un reizē ar to ražošanas izmaksu samazināšanai.

Tad nebūs tāds stāvoklis, ka, noslēdzot gada pārskatu, parādās nesamērīgi augstas produkcijas ražošanas izmaksas, kā tas, piemēram, ir par 1961. gadu kolhozā «Laukezers», kur 1 centnera ražošanas izmaksas sastāda: pienam — 12,2 rubļi, teļu un pieaugušo nobarojamo lopu svara pieaugumam — 116,1 rubļi, cūku svara pieaugumam — 168,8 rubļi un 1000 gabalu olu ieguvei — 186,9 rubļi.

Šie skaitļi liecina, ka šini un arī citos kolhozos, kam ir augstas ražošanas izmaksas, uzskaites stāvoklis ir neapmierinošs un nesavlaicīgs.

Uzskaites darbam grāmatvedībā jāiet kopsoli ar ražošanu. Kolhoza grāmatvežiem aktīvāk jāpiedalās katras saimniecības nozares ražošanas jautājumos, tikai tad varēs izdarīt savlaicīgu un pilnīgu valdes saimnieciskās darbības analīzi. Tas dos arī iespēju pasargāt sabiedrisko mantu un līdzekļus no nesaimnieciskās izlietošanas.

J. ŠAULITIS,

Jēkabpils rajona teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes galvenais grāmatvedis

ZELTA ROKAS

Ik dienas mūsu Dzimtene pārsteidz pasauli ar jaunām un atkal jaunām darba uzvarām — milzu elektrostacijām, ķīmiskās rūpniecības gigantiem, sasniegumiem kosmosa iekarošanā. Bet aiz šīm uzvarām stāv cilvēki, pašizliedzīgie, apbrīnojamie padomju cilvēki. Lūk, par šiem cilvēkiem gribas vēl un vēlreiz runāt.

Ierados Līvānu stikla fabrikā. Darba rosme valda pie svelmainās stikla masas, pie lielā gāzģeneratora, atslēdznieku darbnīcā. Spēcīgās, strādīgās cilvēku rokas veic diendienā ierasto, nepieciešamo darbu. «Kā veicas?» jautāju. — «Lab!» man atbild gāzģeneratora strādnieki, mezdami kārtējo ogļu devu vienā no koksa bunkuriem. «Sevišķi tagad, kad iekārtots jaunais vārstulis.»

Galvenais mehāniķis Nikolajs Muiznieks paskaidro, ka iepriekšējā čuguna vārstula vietā atslēdznieks Staņislavs Zaikovskis iekārtojis tērauda vārstuli ar četrstūrainu serdeni apaļā vietā. Tā atkrita skrūvju piestiprināšanas sistēma, un, galvenais, rūpnīcai nedraudēja dikstāve, kas nereti atgadījās, ja salūza lietais čuguna vārstulis.

Ar atslēdznieka Zaikovska vārdu rūpnīcā sadūros vai uz katra soļa. Sevišķi priecājas slīpēšanas ceha sievietes. Šeit Zaikovskis pats iekārtojis karstā ūdens padevi pie slīpējamā aparāta.

Pāršķirstot rūpnīcas racionalizācijas iesniegumu un realizācijas grāmatu, atkal un atkal lasām Zaikovska vārdu. Rūpnīcas darba

biedri, kas šeit sapulcējušies kuplā skaitā pārtraukuma laikā, atkārtoti aizrāda: «Viens no labākajiem mūsu rūpnīcā! Nu, istas zelta rokas! Dod kādu darbu gribi, zini, ka viņš visu atrisinās, vari droši paļauties. Pat izejmateriālu sameklēs. Tā bija, piemēram, ar gāzģeneratora serdeni. Tādēļ jau arī viņu viss rūpnīcas kolektīvs cienā.»

Un varbūt tieši tādēļ, kad b. Zaikovskis cieta nelaiimes gadījumā un nokļuva slimnīcā, kur par viņa veselību rūpējās medicīniskais personāls, ne brīdī b. Zaikovski neaizmīrsa arī viņa darba biedri. Tas deva viņam spēku ātrāk veseloties, un tagad čaklais darba darītājs ar nepacietību gaida, kad varēs atgriezties pie sava darbgalda, pie iemīļotajām mašīnām. Un b. Zaikovskim ir atkal jaunas ieceres: «Lielais kompresors rūpnīcā nestrādā tā, kā vajadzētu. Jau esmu padomājis, kā to pārveidošu». Un to viņš arī izdarīs.

Zaikovskis ar savām rokām daudz ko veicis. Viņš vienādi labi veic atslēdznieka, elektrometinātāja un gāzmetinātāja darbus. Daudzas atbildes smēl literatūrā, ar kuru viņš lielos draugos.

Atvadoties no stikla fabrikas strādniekiem, izjutu biedrisku siltumu, kas vieno šo kolektīvu, izjutu to cilvēcīgo humānismu, kas raksturīgs mums, padomju ļaudīm. Zaikovska rokām un atjautīgajam racionalizatora domām plašs ceļš, jo aiz viņa — darba biedru siltā draudzība, visa padomju kolektīva atbalsts un rūpes.

O. ZIEDS

GRĀMATA māca, kā dzīvot un strādāt

Liela loma jaunās paaudzes komunistiskajā audzināšanā ir grāmatai, tāpēc ievērojama vieta skolu mācību programmās ierādīta ārpusklases lasīšanai, kas padziļina mācību un praktiskās stundās izņemto vielu, kā arī ierosina skolēnus patstāvīgam darbam.

Aizvadītajā mācību gadā Neretas vidusskolas skolēni bija čakli lasītāji skolas bērnu bibliotēkā. Līdzās daiļliteratūrai ievērojami pieaudzis sabiedriski politiskās, tehniskās un lauksaimniecības literatūras izsniegums. Lielais skolēnu vairums izlasījuši tādas grāmatas kā L. Kasiļa «Par dzīvi — labu un skaistu», J. Gagarina un H. Titova aprakstus par cilvēka lidojumiem kosmosā, grāmatu sēriju par pionieru likumiem u. c.

Kā bibliotēku darbinieki panāca to, lai tieši šīs grāmatas iepazītu ikviens skolēns? Liels nopelns te ir skolotājiem bb. Gribrušai, Kancānei, Burkai u. c., kas palīdzēja

bibliotēkai grāmatu propagandēšanā. Sarīkojām literāru pēcpusdienu par A. Gaidaru, sīkāk iztirzājot grāmatu «Čuks un Geks». Noslēgumā organizējām literāras rotaļas, kas izraisīja lielu aktivitāti dalībniekos.

«Bērnu grāmatu nedēļā» skolas un bērnu bibliotēka noorganizēja 1.—7. klašu sariņojumu kultūras namā. Klašu audzinātāji sagatavoja dažāda veida priekšnesumus (fragmentus no lugām, stāstiem, dzejoļus, dziesmas). Pēc katra šāda priekšnesuma sekoja jautājumi skatītājiem: no kuras pasakas, lugas vai stāsta ir attiecīgais priekšnesums, kas ir tā autors utt.

Pēc priekšnesumiem sekoja rotaļas, spēles, mīklu minēšana, viktorīnu risināšana.

Daudzus vecāko klašu skolēnus interesēja literatūras un mākslas jautājumi. Sajā sakarā bērnu bibliotēka rīkoja pārrunas par teātra izrādēm, atsevišķu rakstnieku daiļradi, piemēram, M. Aligeres, literāriem žanriem u. c.

So pasākumu organizēšanā aktīvi piedalījās skolotājas bb. Feldmane un Kokina.

Lai iemācītu skolēnus pareizi un mērķtiecīgi strādāt ar grāmatu, ieteicām skolēniem iekārtot lasītāju burtiņas, kur atzīmētu izlasītās grāmatas nosaukumu, autoru, galvenās personas, citātus.

Vislabāk šo darbu veica Neretas vidusskolas 3.-a klases skolēni. Te atzinība jāizsaka klases audzinātājam b. Gribrušai. Lai labāk informētu skolēnus par jaunākajām grāmatām, bērnu bibliotēka izliek skolā grāmatu sarakstu, pievienojot anotētas kartītes, kas īsumā iepazīstina ar grāmatas saturu.

Bibliotēka līdz šim nepietiekami propagandēja antireligiālo literatūru, kā arī pedagogijas zinātni, kas visciešāk skar bērnu vecākus. Turpmāk domājam to darīt un par saviem lasītājiem iesaistīt arī bērnu vecākus. Tad bibliotēkas darbs kļūs vēl daudzpusīgāks.

R. KRASIŅA,

Neretas ciemata bērnu bibliotēkas vadītāja

Āboliņa ziedēšanas prognoze

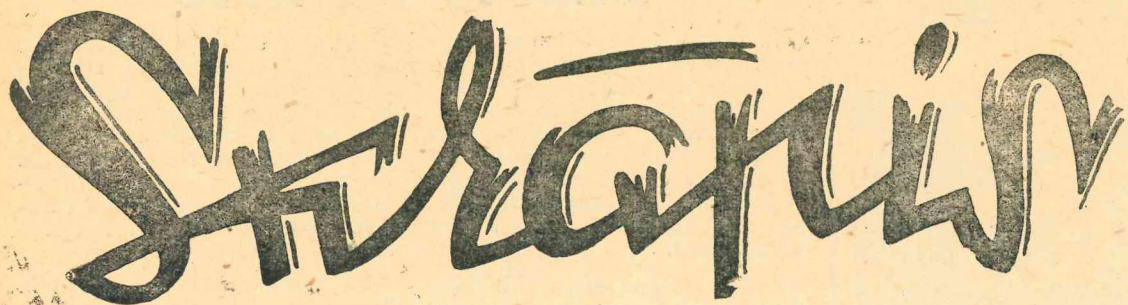
Āboliņa veģetācijas atjaunošanās parasti sākas no 12. līdz 16. aprīlim, bet stublāju augšana — aprīļa pēdējā dekādē un pēc ilggadiem datiem 14. maijā. Uz šo laiku zemes garums bija 5 centimetri. Kā zināms, aizvadītais maija mēnesis izcēlās ar vēsu laiku. Maija pirmajā dekādē vidējā gaisa temperatūra izrādījies divi grādi (pēc Celsija) zem normas, bet otrajā un trešajā dekādē — 1 grādu zem normas. Aukstums palēnināja āboliņa attīstību.

Stublāju augšana turpinās un 20. maijā sasniedza 17 centimetrus, bet maija beigās 34 centimetru lielu garumu.

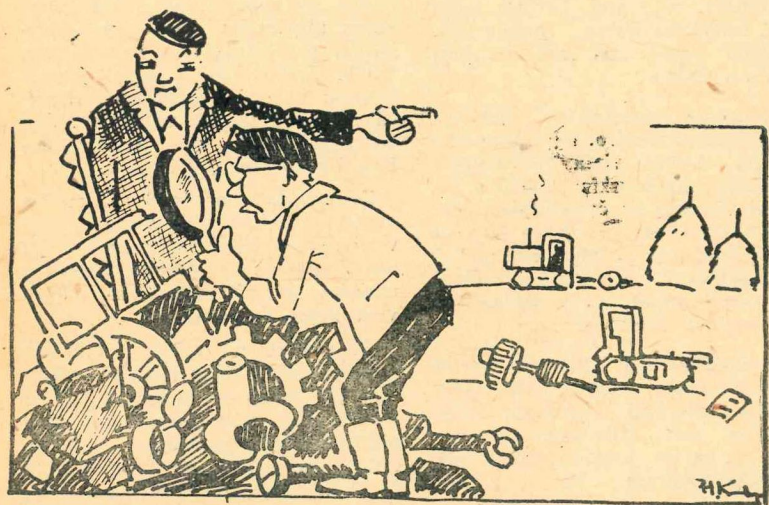
Jūnija pirmās dekādes beigās āboliņa garums sasniedza 40 centimetru. Vidējā gaisa temperatūra arī jūnija pirmajā dekādē par trim grādiem atpalika no parastās. Šā iemesla dēļ aizkavējies āboliņa ziedkopu veidošanās, kas sākas tikai 13. jūnijā. Ziedēšana paredzama jūnija trešās dekādes beigās.

V. SALIETE,

Zilānu hidrometeoroloģiskās stacijas priekšiece

Drusku aizkavējušies...

Tad, kad citur vitamīnsiens jau smaržo zārdos, Druvu padomju saimniecībā, kolhozā «Stars» un citur tehnikas saimnieki vēl joprojām «organizē» traktorvilkmes plaujmašīnu remontu.

Fakts

— Skat, kaimiņi jau zārdo. Kad tad jūs sāksiet?
— Kad rausim, tad ierausim. Plaujmašīna jau uz lauka... tur, kur pērn atstājām. Vēl tikai jāsameklē šādi tādi mitriki.

Ja teiktu, neticētu,...

... ka rajona rūpkombināta transporta daļas pajūdznieks Ivans Kotikovs gaišā dienas laikā skaidrā prātā neizšķir, kur iela un kur apstādījumi. To šā gada 19. jūnijā atklāja Jēkabpils pilsētas Brīvības ielas nama Nr. 208 iedzīvotāji. Pulksten 13.30 Ivans Kotikovs

«nepamanīja», ka iebrācis šā nama pagalma apstādījumos un puku dobēs. Kad viņam par to iedzīvotāji aizrādīja, viņš nekaunīgi paziņoja:—Vienalga braukšu! Lūk, pārbraucu! Un pārbrauca arī. Kas notiktu, ja visi pajūdznieki rīkotos tāpat kā Ivans Kotikovs?

Citas meitas pūru taisa...

Pūra taisīšana tagad vairs nav modē. Puīši tādēļ vairāk skatās, kura meita čaklāka darbā. Dīvainā kārtā nemaz nerespektēdamas šo laimīgo precību priekšnoteikumu, Suvorova kolhoza kantora meitas nav sarīkojušas nevienu cukurbiešu ravēšanas talku, kaut gan nezāles sazēlušas jo kupli. Laika viņām pietiek — nereti tās pavada stund-

das tukšās plāpās, vai pat... stāstot sapņus.

Fakts

GRĀMATVEDE ROMANOVA
ZOOOTEHNIKEI ZELTKOVSKAI:

— Un tu zini, mīļā, redzu, ka taisni man priekšā kā tāds mežs, kā krūmi. Un viss vienos dzeltenos ziedos līgojas...

— Nu tad skaidrs. Tas būs bijis mūsu cukurbiešu lauks.

Salas ciema kolhoza „Vārpa” biedres Otīlijas Prūses lūgums

Ar Tavu palīdzību, dārgais Skrāpīt, lūdzu paziņot visai sabiedrībai, kādi dzīvnieku nedraugi mūsu kolhoza valdes vīri un zootehniķi. Cik viņi bargi soda tos, kam personīgā gūtā dārga kā acuraugs! Visi mani tuvākie un tālākie kaimiņi vienā balsī apliecinās, kā es aprūpēju un lutinu savu brūnāliņu. Nudien, daža māte tā neapkopj savu pirmdzimto!

Nepārmetiet man āķu mīlestību. Tas lopiņš dod brangu peļņu — manas pūles bagātīgi atmaksājas. Gūtā dārga dēļ nevienam dieniņu kolhoza darbā šogad neesmu izgājusi. Nevienam manu brūnāliņu tā nepazīst kā es. Kas viņai sulīgu zālīti pienesīs? Kas svaigā zelmeni paganis? Kas laikā padzirdīs, izslauks?

Vai tad kolhozā sievu trūkst? Lai strādā ciņš, kam lopiņš nav tik dārgi.

Kādu vienu dienu, noskatījusi sulīgu zelmeni kolhoza āboliņa laukā, laidu savu apgādājamo panaškoties. Pati acīgi raudzījies visapkārt, lai manai luteklītei kāds negantnieks neuzklūp kā vanags cielaiviņai.

Bet kur nu nosargāsi! Zootehniķe Vilma Lazdiņa tomēr pamanīja. Valdes vīri pat runāt ar mani negribēja — kā skaldīt noskaldīja:

— Par zaudējumiem jāsamaksā.

Savai brūnāliņai pāri nedarišu. Asaras slaucīdama, samaksāšu to skādi. Tikai Tu, Skrāpīt, tos cietsirdžus netaupi. Noskrāpē viņu raupjās dvēseles tā, lai viņi paliktu saudzīgi un iecietīgi pret tādiem dzīvnieku draugiem kā es.

Savā un savas brūnāliņas vārdā jau iepriekš pateicos par Tavu grūto darbu

OTĪLIJA PROSE

Lielās dzīvnieku draudzenes sacerēto lūgumu uzrakstījuši un sabiedrībai priekšā cēlušī

ADOLFS PUŠPURS
un ŽANIS PIPARS

TAVAM GRĀMATU PLAUKTAM

Jēkabpils grāmatveikalā pircēji var iegādāties vairākas jaunas grāmatas. Piemēram, katru interesēs Teveķebjana romāns «Aiz Maskavas upes», kur parādīta asa ciņa pret konservatoriem, kas bremzē virzīšanos uz priekšu.

Romānā «Zied sarkanās rozes» lietuviešu rakstnieks A. Bielauskas attēlo pirmos pēckara gadus Padomju Lietuvā — atjaunošanas darbu varonību, pilsētas strādnieku, jauniešu un inteliģences ciņu pret pagātnes paliekām.

Propagandistam ļoti noderīga būs brošūra «Padomju tautai — visaugstāko dzīves līmeni», kur iztirzāts jaunās partijas Programmas otrās daļas II nodaļas saturs.

Mansurovs «Dabas pārveidošana un reliģija». Brošūrā autors sniedz interesantas ziņas par dažādām zinātnes nozarēm, atmāsko baznīcas kalpu izdomājumus. Daudz derīga te atradīs arī lektors ateists, agitators un citi.

Jaunajiem elektrotehniķiem un elektromontieriem domātā arī Glaza «Jaunā elektrotehnikā rokasgrāmata». Grāmatas «Lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanas normas un

SPORTS

Galvenais pasākums — kolhozu zonu sacensības

Sākušās zonu sacensības rajona II sporta spēļu kolhozu grupā. Tās notikušas jau Dignājas, Leimaņu un citās zonās. Sakarā ar rajona dziesmu un deju svētku pārcelšanu uz 1. jūliju, kad bija paredzētas kolhozu grupas fināla sacensības Jēkabpils vieglatlētikā un šaušanā, savukārt kolhozu sporta spēļu sacensības pārceltas uz 4. un 5. augustu Viesītē. Kolhozu zonu centru vadītājiem tagad ir pietiekami daudz laika, lai teicami noorganizētu spēles ne tikai starp kolektīviem, bet arī palīdzētu vietējiem kolektīviem savu sporta svētku organizēšanā.

Kolhozu sportistiem tagad pats galvenais — labi noorganizēt savu kolektīva sacensības, noskaidrot labākos dalībniekus zonām. Jau, sākot ar kolektīva sacensībām, jāpānāk, lai sporta svētki kļūtu par īstiem jaunatnes svētkiem.

Tātad — fināla sacensībās Viesītē noskaidrosies labākie kolhozu vieglatlēti, šāvēji, volejbolisti un virves vilcēji. Kolhozu fizikolektīvu vadītāji, komjaunatnes organizāciju sekretāri, vai jūsu fizikultūristi un jaunieši jau ieslēgušies sporta spēlēs?

A. VILNIS

Rajona futbolistu velte

Jaunatnes dienai

Atzīmējot Padomju jaunatnes dienu, 24. jūnijā Jēkabpils rūpkombināta stadionā notiks svētkiem veltītais zibeturnīrs futbolā, kurā dalību pieteikušas sešas rajona futbola komandas. Uzvarētāja komanda saņems «Vārpa» rajona pado-

mes ceļojošo kausu, bet turnīra labākie spēlētāji tiks iedalīti rajona izlases komandā, kas 7. un 8. jūlijā pārstāvēs mūsu rajonu republikas lauku jaunatnes III sporta spēļu zonālajās sacensībās Jēkabpili.

A. JANOVSKIS

Ādas higiēna vasarā

Vasaras mēnešos, kad pastāv citi meteoroloģiskie apstākļi nekā ziemā, un ļaudis ikdienā sastopas ar apkārtejo vidi daudz tiešāk, iespējas saslimt ar ādas slimībām ir daudz lielākas. Karstā laikā palielinās izdalīto sviedru daudzums. Ja ķermenī sedz biezas drānas, kas apgrūtina sviedru izgarošanu, pēc laika ādas ragkārtā atmišķējas un kļūst caurlaidīga pret mikrobiem un ķīmiskām vielām. Tādēļ svarīgi, lai vasarā tērps būtu viegls un tīrs. Pēc darba putekļos, karstumā un mehāniskajos cehos, kur saskare ar naftas produktiem, nepieciešams ik dienas nomazgāties dušā. Tas ne tikai pasargās no saslimšanas, bet arī radīs labsajūtu un atspirdzinājumu. Svarīgi, lai pirms došanās mājup strādnieki uzvilktu tīras drānas, bet ne tās, kuras valkāja strādājot.

Katram jāievēro, ka nedrīkst peldēties stāvošā ūdenī dīķos. Te gan agri ūdens sasilst, bet tas ir labvēlīga vide dažādu mikrobu masveida attīstībai, kas var inficēt ādu. No tā var rasties grūti ārstējamās ādas sēnīšu slimības. Daudzējādā ziņā vasaras apstākļi izmantojami arī dažādu ādas slimību ārstēšanā. Ļoti ieteicama visa ķermeņa saulošana zvīņu ēdes (psorīazes) un hroniskās sausās ekzēmas slimniekiem. Tiem, kam

pastiprināta matu izkrišana, galvenais ārstnieciskais faktors būs tas, ka pēc iespējas mazāk valkā jebkuru galvas segu kā saulainās, tā mākoņainās dienās.

A. APSITIS,
ārsts

MUMS ATBILD

Pieņemšanas punktu atvērš

Redakcijai ienākusi sūdzība par to, ka Daudzevē slēgts Jēkabpils pakalpojumu kombināta pieņemšanas punkts. Sakarā ar to paskaidrojam, ka bijušā Jēkabpils pakalpojumu kombināta administrācija rīkojusies nepareizi, aizslēdzot pieņemšanas punktu Daudzevē.

Tuvākā laikā Jēkabpils pakalpojumu kombināts izskatīs jautājumu par pieņemšanas punkta atvēršanu Daudzevas stacijā.

O. SĀLIJUMS,
Jēkabpils pakalpojumu kombināta galvenais inženieris

Redaktora v. Z. TILTIŅA

23. jūnijā plkst. 19.00 Neretā uz salas Valsts Liepājas muzikāli dramatiskais teātris izrādīs J. Raiņa lugu

«KRAUKLĪTIS».

Pārdod māju ar saimniecības ēkām Salas ciema «Straumēs», salā uz Daugavas krasta, 2 km no Jēkabpils.

Nerūdas izrakteņu kombinātam vajadzīga ekonomiste. Mēnešalga 110 rubļi. Ir dzīvoklis. Adrese: Pļaviņu nerūdas izrakteņu kombinātā, tālrunis Pļaviņas 171.

Zigfrīds Kārļa d. Kalniņš, dzim. 1927. g., dzīvo Jēkabpili, Līkai ielā 9, ierosina laulības šķiršanu pret Tatjanu Foma m. Kalniņu, dzim. 1923. g., dzīvo Rīgā, Riepiņku ielā 2, dz. 22.

Lietu izskatīs Rīgas pils. Maskavas rajona tautas tiesa.

Edvards Pētera d. Smilgins, dzim. Jēkabpili, Raiņa ielā 42-a, ierosinājis laulības šķiršanu pret Mildu Jura m. Smilginu, dzīvo Jēkabpili, Raiņa ielā 42-a.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Sarakstīšanās ar lasītājiem

P. DONEM
Atašienes ciemā

Jūs redakcijai rakstījāt par maizes slikto kvalitāti Atašienes ciema veikalos. Ar Jūsu sūdzību iepazīstinājām Krustpils patērētāju biedrības priekšsēdētāju b. Golodu. Tagad esam saņēmuši rakstisku atbildi, kurā viņš ziņo:

«Patērētāju biedrība veikusi vairākus pasākumus maizes izstrādājumu kvalitātes uzlabošanai. Ceptuves brigadierim K. Vilcānam izteikts stingrs brīdinājums. Ja šādi gadījumi vēl atkārtosies, viņu sodīs.»

b. ĀBOLIŅAM
Viesītē, Sporta ielā 16

Jūs rakstāt savā vēstulē par starpgadījumu Viesītes autobusu stacijā šī gada 14. aprīlī. Pienākot autobusam Jēkabpils-Apserde, pieturā sākās «šturmešana». Pirmā pie autobusa durvīm stāvēja vecāka pilsone Gināte. Taču kasiere b. Zankova viņu neievēroja un ielaida autobusa vīspirms skolēnus,

tad divus vīriešus un vienu sievieti ar ceļa somām, Drūzmējoties pie autobusa durvīm, b. Gināti piespieda pie autobusa, vēlāk nogrūda uz kāpnītēm. Un tikai kad visi bija iekāpuši autobusā, kasiere ielaida tajā arī veco sievieti.

Noskaidrojot vēstulē minēto, mums atbild 11. ATK priekšnieks b. Zobens. Starpgadījums ar b. Gināti, protams, varēja nebūt, ja kasiere b. Zankova kā autobusa saimniece pirmo būtu uzņēmusi veco, slimo sievieti, pēc tam skolniekus un pieaugušos. Kasierei b. Zankovai par netaktisko rīcību aizrādīts un viņa stingri brīdināta. 11. ATK vadība uz tām līnijām, kur vēl pārpildīti autobusi, kustību intensificēs.

Taču tiem pasažieriem, kuri vēl atsevišķos gadījumos nav disciplinēti un neievēro vispār pieņemtās padomju cilvēku sadzīves normas, jāņem vērā, ka autobusā jādod priekšroka sievietēm un bērniem, invalīdiem, slimiem un vecākiem cilvēkiem, bet vīrietim, kā tam jābūt visos gadījumos — sievietei.